

Биографија

Рођена сам у Крагујевцу 1921 год, као девето дете својих родитеља, од оца државног службеника, односно, алиментног одрживца и мајке домаћице.

Већ као дете од 2 месеца преселила сам у Београд где и до данас живим. Основну школу и 8 разреда гимназије са великом мањуром свршила сам у Београду.

Шестог априла 1941 год заведена ме је у осмом разреду гимназије, иако ја сам мађурирала у септембру 1941 год. На суду је писати могла да идем јер француски писураци, а сам штога онај ми је био у заробљеништву, иако ја сам до септембра месеца 1942 год. остала код куће као нечистена.

По повратку оца који је вратен као болесник и саврачу од 7 год 1942 год. у заробљеништво, чистила сам се у ајошци Паули, у Београду, као ајошке-карски управник. Тиме ми се дала могућност да радим у судуци, иако ће ми користити за радне судуције, сам штога наредом је привређивања за судне радњице, због материјалне оскудице.

На раду у ајошци проведена сам од 1-11-1942 до 1-11-1946 год. Када сам због судурања пресетала да радим. Као судуцик живела сам у заједничком домаћинству са оцем, коме је друштво право узимало идуће пензије. У октобру 1946 год. сам се удала за Јахмира Сринџија, мајстора фармације

из Београда, који је био намењен као помоћник
директора Државног ека. завода „Срболек“, са ро-
дним именом Главне дирекције за медеситетску ^{својерасне} про-
дукцију; У овом случају живи у једном кућанству са
мужем и његовим сестаром и међубраћушним рођа-
цима.

У току ове окупације нисам припадао
никаквој политичкој организацији, нити кро-
з њу моје породице. Као судбина од 1945 год до
данас организована сам као члан Народне суду-
ренике омладине.

13-IV-1948
у Београду

Српци-Виданковић Јелена
суд. фармац.
Београд
Сарајевска 84/II

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА